

SE2. B

12

LOTË TA SPËRËNZË

Mirë ëndëras, spërò, fli' ca herë
Pët mos shohmi më dita (çë) isht vëdessë
Pët mos shohmi më lumet ma gjak
Çë dalë rrjëdhën ta gjeat pa kolp.

Pët sa mot kat patomi,
Sa criatura të vrarë kat shohëmi.
Pa fare një lot, pa fare një uerrë
Ma vetëm gazim e dashuri'.

Kërkonjë të shpik njetër sod
Psë shequi jonë ngë kat na vëdessë.
Edhe ndë na rromi ashtù darassu
Imi ghith vuasre e Zoti isht ma ne.

LACRIME DI SPERANZA

Sognare, sperare, ancora dormire
Per non scorger più il giorno finire
E non vedere fiumi di sangue
Scorrere lenti su vite innocenti.

Per quant'altro tempo dovremo soffrire
E quanti bimbi vedremo morire.
Niente più lacrime, niente più guerre
Ma solo gioie e solo amore.

Cerco un presente da inventare
Perchè il nostro mondo non deve morire.
E se anche lontani noi viviamo
Siamo fratelli e Dio è con noi.